

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **P. M.**, zastoupen JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem, se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2013, č. j. 15360/DS/2010-14/SR, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 5. 2014, č. j. 30 Ad 19/2013 - 46,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se z a m í t á**.
- II.** Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.
Vymezení věci

[1] Sdělením ze dne 10. 6. 2010 Městský úřad Rychnov nad Kněžnou (dále také jen „městský úřad“) oznámil žalobci, že dosáhl záznamu 12 bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů vedeném městským úřadem na základě § 124 odst. 5 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). V námitce žalobce

zpochybnil, že se dne 22. 2. 2007 dopustil přestupku dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, za který mu byly přičteny dva body, a to přesto, že překročení rychlosti měřil soukromý subjekt a důkaz tak byl získán v rozporu se zákonem. Námitky proti tomuto oznámení městský úřad zamítl rozhodnutím ze dne 24. 6. 2010 s tím, že mu nepřísluší přezkoumávat pravomocná rozhodnutí o přestupku.

[2] Odvolání, v němž žalobce uplatnil stejné důvody, zamítl žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 8. 2010. Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) dne 11. 5. 2011 rozsudkem č. j. 30 A 35/2010 - 43 toto rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Zavázal jej tím, že k posouzení, zda byl záznam v registru bodů proveden v souladu se zákonem, musí mít k dispozici podklady od Městské policie města Vamberk vztahující se k projednání sporného přestupku žalobce ze dne 22. 2. 2007, neboť žalobce nad již uvedené tvrdí, že se proti obvinění ohradil a pokutu nezaplatil a nedošlo tak k pravomocnému projednání přestupku v blokovém řízení, správní orgán pak vycházel toliko z oznámení policie. Následně žalovaný z vyžádaných podkladů zjistil, že žalobce přestupek uznal a souhlasil s uloženou blokovou pokutou 1.000,- Kč. Pro nedostatek financí převzal na místě blok na pokutu na místě nezaplacenou č. AB 0082605 a toto převzetí stvrdil na místě svým podpisem.

[3] Žalovaný proto rozhodnutím ze dne 29. 6. 2011 odvolání žalobce zamítl, neboť shledal podmínky pro vyřízení věci v blokovém řízení splněné a okamžikem vydání nastala i právní moc tohoto rozhodnutí. Krajský soud dne 30. 8. 2012 rozsudkem č. j. 30 A 43/2011 - 33 znovu zrušil rozhodnutí žalovaného z důvodu, že žalobce v této druhé žalobě přišel s novým tvrzením, že zmíněný pokutový blok (do správního spisu dodatečně doložený) nikdy nepodepsal a že jeho podpis na něm je zfalšován. Protože právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku a že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a byl ochoten pokutu zaplatit, krajský soud uložil žalovanému, aby důkazní řízení v tomto směru doplnil. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 19. 9. 2012 zrušil první rozhodnutí městského úřadu ze dne 24. 6. 2010 a věc mu vrátil k doplnění důkazního řízení v intencích závěru rozsudku krajského soudu.

[4] Městský úřad rozhodnutím ze dne 18. 1. 2013, č. j. SPR-1584/13/ZM zamítl žalobcovy námitky proti provedenému záznamu 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů potvrdil. Řízení bylo doplněno o znalecký posudek na ověření pravosti podpisu žalobce na originálu pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. AB 0082605 a provedeny svědecké výslechy členů hlídky Městské policie Vamberk, kteří se žalobcem přestupek projednávali. Odvolání žalobce žalovaný znovu zamítl rozhodnutím ze dne 4. 3. 2013, č. j. 15360/DS/2010-14/SR.

II.

Rozsudek krajského soudu

[5] Žalobu podanou proti posledně uvedenému rozhodnutí žalovaného krajský soud rozsudkem ze dne 29. 5. 2014, č. j. 30 Ad 19/2013 - 46 zamítl.

[6] Žalobce namítl, že i když od celé události uplynulo 5 let, svědci ve své výpovědi tvrdili, že si na něho pamatují a že se pamatují i na to, že ústřížek pokutového bloku

pokračování

podepsal. Přitom na místě blokovou pokutu nezaplatil a nezaplatil jí ani nikdy poté, příslušný orgán nemá žádný záznam o zaplacení, či o tom, že by částku 1.000,- Kč za uloženou pokutu dlužil. Za zásadní označil, že znalecký posudek z oboru písmoznalectví jednoznačně nepotvrdil, že podpis na ústřížku pokutového bloku je jeho. Není tak bez pochyb vyvrácena jeho obhajoba, že pokutový blok nepodepsal, 2 body mu za tento přestupek byly připsány neoprávněně. Jen podpisem by uznal svou vinu a přiznal, že přestupek spáchal.

[7] Krajský soud konstatoval závěr znalce ze znaleckého posudku ze dne 19. 10. 2012, č. j. SPR-23919/12/ZM, že nelze rozhodnout, zda se v případě podpisu přestupce na jméno žalobce na bloku na pokutu na místě nezaplacenou č. B 0082605, série AB/2001, vydaném dne 22. 2. 2007 jedná o pravý komolený podpis žalobce, nebo zda se jedná o padělek vyhotovený se snahou o nápodobu. Dále vycházel z protokolů ze dne 20. 12. 2012 o výpovědích svědků L. L. a M. V., tj. zasahujících strážníků Městské policie Vamberk.

[8] S odkazem na § 123b odst. 1 odst. 2 písm. a), § 123f a §123b odst. 1 zákona o silničním provozu a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44 (dostupný na www.nssoud.cz) konstatoval, že záznam bodů je evidenčním úkonem a v případě blokového postihu postačí oznámení, že k němu došlo; správní orgán rozhodující o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je přitom oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy, či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze k zákonu o silničním provozu, obsahující bodové hodnocení jednání.

[9] Krajský soud poukázal na to, že v předchozím řízení spatřoval žalobce nezákonnost v tom, že důkaz o překročení rychlosti byl získán v rozporu se zákonem, neboť měření rychlosti prováděl soukromý subjekt. Následně v druhé žalobě podané přišel nově s tvrzením, že podpis na dílu „A“ pokutového bloku není jeho a že byl zfalšován. Soud konstatoval, že je to právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku, který je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku, že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a že byl ochoten pokutu zaplatit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81; dostupný na www.nssoud.cz).

[10] Po přezkoumání dospěl k závěru, že správní orgány k objasnění otázky podpisu na dílu „A“ pokutového bloku obstaraly dostatek důkazů a tyto podle zásady volného hodnocení důkazů správně vyhodnotili. Vyslechli jako svědky tehdy u předmětného přestupku zasahující strážníky Městské policie Vamberk L. L. a M. V., jejich výpovědi nejsou v rozporu, oba v podstatě vyloučili, že by někdy opomněli dát přestupci podepsat pokutový blok, shodně popsali postup při uložení pokuty tohoto typu a nakládání s pokutovými bloky a výpověď svědka L. L. o měření rychlosti a projednání přestupku se žalobcem dne 22. 7. 2007 ve Vamberku není ani v rozporu s úředním záznamem dne 7. 6. 2011 sepsaným jím samým. Pokud jde o znalecký posudek, žalovaný správně poznamenal, že znalec nevyloučil pravost podpisu žalobce na uvedeném dokladu a možnost pravého podpisu komoleného vlivem nepříznivých písarských podmínek

připustil. V posudku rovněž uvedl, že proti variantě padělku svědčí shody a podobnosti v uvedených méně nápadných znacích a také přepisování v iniciále, které by v případě padělku upoutávalo nežádoucí pozornost (iniciála přitom není konstrukčně příliš složitá) s ohledem na zjištěné rozdíly. Bez možnosti ověření některých znaků v rozšířeném srovnávacím materiálu bylo však dle jeho názoru na místě zachovat opatrnost. Navíc vzhledem k předpokladu, že některé znaky mohou být důsledkem psaní za nepříznivých písařských podmínek, nelze dle znalce vyloučit, že se může jednat o znaky jedinečné a neopakovatelné.

[11] Krajský soud rovněž považoval za zcela nepravděpodobné, že by došlo k padělání podpisu žalobce na předmětném pokutovém bloku, navíc by takové jednání členů zasahující hlídky či dalších osob postrádalo racionální důvod. Ani skutečnost, zda se podařilo či nepodařilo z dostupných dokumentů zjistit, zda byla pokuta zaplacená či nikoliv, nepovažuje krajský soud za významnou. K tomuto zjišťování, resp. dotazu u příslušného odboru Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou, došlo k námitce žalobce až v prosinci 2012, tedy po více než 5 letech ode dne projednání přestupku. Vzhledem k pětileté lhůtě k uchovávaní příslušných dokladů (účetních záznamů, dokladů atd.) o tom již doklad k dispozici být ani nemusí.

III.

Kasační stížnost

[12] V kasační stížnosti žalobce /stěžovatel/ shrnul předchozí průběh řízení a namítá, že krajský soud nesprávně vyhodnotil doložené důkazy, resp. nesouhlasí se závěrem, že skutkový stav věci byl zjištěn nepochybně. Důkaz, že předmětný doklad, díl „A“ o uložení blokové pokuty za přestupek podepsal, není jednoznačný. Strážníci si po pěti letech nemohli okolnosti pamatovat. Přestupek, jak namítal od počátku, byl zjištěn nezákonným způsobem (měřením soukromou firmou), a protože toto namítl hned a věděl, že žádný doklad o uložení pokuty nepodepsal, měl za to, že nebyl za uvedený přestupek sankcionován, neboť po něm žádná pokuta ani vymáhána nebyla. Proto také ani nemohl nepravost podpisu na bloku „A“ dříve namítat.

[13] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti toliko zdůraznil, že výpovědi strážníků byly hodnoceny jako věrohodné nejen proto, že jde o strážníky, ale proto, že jde o nezávislé svědky, kteří nemají k věci ani k žalobci žádný vztah, byli poučeni o následcích křivé výpovědi. V závěru provedeného úkonu zástupce žalobce neměl připomínek, ani nežádal doplnění dalších důkazů. Žalovaný proto na základě všech vzájemně se doplňujících podkladů dospěl k přesvědčení, že podpis na pokutovém bloku je podpisem žalobce. Navrhl proto zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

IV.

Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem.

[14] Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek krajského soudu vzešel (ustanovení § 102 s. ř. s.), kasační stížnost je včasná (ustanovení § 106 odst. 2 s.

pokračování

ř. s.) a přípustná, neboť nejsou naplněny důvody podle ustanovení § 104 s. ř. s. způsobující její nepřipustnost.

[15] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s ustanovením § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. je *Nejvyšší správní soud vázán důvody kasační stížnosti; to neplatí, bylo-li řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c)] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d)], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné.* Tyto vady, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, Nejvyšší správní soud neshledal.

[16] Stěžovatel v kasační stížnosti konkrétně nepodřadil kasační důvody důvodům uvedeným v § 103 odst. 1 s. ř. s. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že *„Pokud ze znění kasační stížnosti jsou důvody seznatelné a podřaditelné pod zákonné kasační důvody, není rozhodující, že stěžovatel své důvody nepodřadí jednotlivým zákonným ustanovením, či tak učiní nepřesně. Je-li v kasační stížnosti uvedeno, jaké konkrétní vady v řízení či v úsudku se měl soud dopustit a z čeho to stěžovatel dovozuje, kasační stížnost obstojí. Přitom argumentace proti právnímu posouzení jistě musí vycházet z důvodů napadeného rozsudku“* (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 7/2003).

[17] Podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené *„vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost.“*

[18] Kasační stížnost není důvodná.

[19] Krajský soud s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudky č. j. 9 As 96/2008 - 44, č. j. 8 As 68/2010 - 81) jako rozhodnou pro posouzení námitek stěžovatele, vymezil otázku, zda existuje způsobilý podklad pro záznam 2 bodů v registru řidičů, tj. pravomocné rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení. Správně vycházel z toho, že právě podpis obviněného z přestupku na vystaveném pokutovém bloku, je rozhodující podmínkou pro závěr, že obviněný z přestupku uznal spáchání přestupku, že souhlasil s projednáním věci v blokovém řízení a že byl ochoten pokutu zaplatit.

[20] K povaze rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení se rovněž vyslovil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu č. j. 1 As 21/2010 - 65, v němž v souladu s § 84 odst. 1 a 2 a § 85 odst. 3 a 4 a § 86 písm. a) zákona o přestupcích a další judikaturu tohoto soudu setrval na závěru, že *„rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku či bloku na pokutu na místě nezaplacenou a jeho podpisem obviněným z přestupku“..a uzavřel, že pokutový blok lze tak považovat za správní rozhodnutí.*

[21] V uvedeném rozhodnutí rozšířeného senátu tento soud dospěl k závěru, že obnova řízení o uložení pokuty v blokovém řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu nemůže přicházet v úvahu tehdy, když žadatel v žádosti o obnovu řízení nezpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a toliko brojí proti skutkovým zjištěním v něm učiněným. V takovém případě musí být žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 věty třetí správního řádu bez dalšího zamítnuta.

[22] Naopak při nesouhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení a tedy jinou situaci shledal pro případ, kdy žadatel v žádosti o obnovu řízení zpochybňuje svůj souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, neboť „*Při neudělení tohoto souhlasu totiž není splněna základní podmínka blokového řízení, v důsledku čehož nelze vycházet z toho, že obviněný z přestupku akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající právní kvalifikaci přestupku učiněné v blokovém řízení, vzdal se běžného správního řízení, a tudíž nemůže tyto závěry blokového řízení později zpochybňovat. Jestliže tedy žadatel v žádosti o obnovu řízení podané podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu zpochybní souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení, musí při splnění ostatních podmínek pro obnovu řízení být provedeno šetření za účelem zjištění, zda tento souhlas skutečně udělil, či nikoliv*“. Zpochybnit souhlas s uložením pokuty v blokovém řízení pak mj. podle tohoto rozhodnutí lze i námitkou „*zfalšování podpisu obviněného z přestupku, který jeho spáchání nepopřel, avšak dožadoval se projednání přestupku v běžném správním řízení. K zfalšování podpisu osoby uvedené na pokutovém bloku však dokonce může dojít i tehdy, když se žádný přestupek nestal nebo kdy nebyl ztotožněn jeho pachatel. Rozšířený senát dosud neřešil žádný případ zfalšovaného podpisu obviněného z přestupku na pokutovém bloku. Nicméně pro účely posouzení předložené právní otázky musí být i na takové případy pamatováno. Také v případě zfalšování podpisu osoby uvedené na pokutovém bloku je totiž nutné vycházet z toho, že tato osoba neudělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a v důsledku toho jsou zpochybněna i skutková zjištění učiněná v tomto řízení. V žádosti o obnovu řízení udávané zfalšování podpisu nebo záměna identity obviněného z přestupku na pokutovém bloku a navrhované důkazy vztahující se k těmto tvrzením je nepochybně nutné považovat za důvod pro obnovu řízení podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Jedná se totiž o dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které vyšly najevo po právní moci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Tyto skutečnosti a důkazy zároveň mohou odůvodňovat jiné řešení skutku, jenž byl předmětem rozhodování v blokovém řízení....Obnovu řízení podanou podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, v níž žadatel uvádí, že neudělil souhlas s vyřízením přestupku v blokovém řízení, tedy není možné bez dalšího zamítnout. Naopak příslušný správní orgán se jí musí zabývat a, jsou-li splněny další podmínky pro obnovu řízení, zjistit, zda je toto tvrzení žadatele o obnovu pravdivé, či nikoliv*“.

[23] Z uvedených závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soud je nutno dospět k závěru, že i pro rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení platí presumpce správnosti a zákonnosti, není-li zákonem stanoveným postupem, povolením obnovy řízení a následně v řízení obnoveném toto rozhodnutí zrušeno. K tomu v daném případě nedošlo. Městský úřad a potažmo žalovaný proto správně vycházeli z předloženého pokutového bloku vydaného na pokutu na místě nezaplacenou, který obsahoval podpis odpovídající příjmení označeného obviněného z přestupku a který v řízení o námitkách byl doložen.

pokračování

[24] V daném konkrétním případě k přestupku, který byl stěžovatelem sporován, resp. k vydání rozhodnutí v blokovém řízení došlo 22. 2. 2007. Stěžovatel tvrdil, že až z oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 10. 6. 2010 zjistil, že mu byly i za tento přestupek 2 body do registru zaznamenány, ač žádný blok na pokutu na místě nezaplacenou nepodepsal, ani žádná pokuta po něm vymáhána nebyla. Z uvedených časových souvislostí plyne, že objektivní lhůta k povolení obnovy blokového řízení však již uplynula; stěžovatel o povolení obnovy tohoto řízení ani dříve nepožádal.

[25] Krajský soud tak při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, vydanému v řízení, v němž je správní orgán oprávněn zkoumat mj. pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy, či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu), závěr žalovaného o existenci tohoto podkladu/kterou by jinak, nebýt uvedených časových souvislostí, příslušelo vypořádat v obnoveném řízení, po povolení obnovy blokového řízení/, na základě doplněného dokazování proto přezkoumal a ztotožnil se s tím, že námitka zfalšování podpisu na předmětném bloku není důvodná.

[26] Nesouhlas stěžovatele s vyhodnocením důkazů krajským soudem Nejvyšší správní soud důvodným neshledal.

[27] Dovolává-li se stěžovatel nejednoznačného závěru znaleckého posudku, který nevyslovil stoprocentní závěr, že na uvedeném bloku je jeho podpis, je nutno, stejně jako to učinil i krajský soud, potažmo i žalovaný poukázat na důvody, které znalce k tomuto závěru vedly. Možnost, že jde o pravý, ale komolený podpis vlivem nepříznivých písařských podmínek, znalec nevyloučil. Naopak variantu padělku považoval za nepravděpodobnou díky shodě a podobnosti v uvedených méně nápadných znacích a také přepisování iniciál, která by v případě padělku upoutávala nežádoucí pozornost, s ohledem na zjištěné rozdíly, ačkoli není konstrukčně příliš složitá. Znalecký posudek je pak jedním z důkazů, který byl v řízení proveden vedle výpovědi svědků a dalších podkladů. Zjištění z nich učiněná správními orgány nejsou v rozporu ani se nevymykají logickému uvažování. Výpovědi svědků, zasahujících policistů, jen pro časový odstup, nepozbývají věrohodnosti. Byl jimi nadto toliko potvrzen postup, který v blokovém řízení při ukládání sankce za přestupek podle zákona o silničním provozu probíhá, mj. i postup při vystavení pokutového bloku na pokutu na místě nezaplacenou v daném případě. Zcela logický je i závěr krajského soudu stran neexistence motivace zasahujících příslušníků k padělání podpisu přestupce.

[28] Původní obrana stěžovatele uplatněná bezprostředně po oznámení dosažení 12 bodů, že mu byly přičteny dva body za uvedený přestupek, *přesto, že překročení rychlosti měřil soukromý subjekt a důkaz tak byl získán v rozporu se zákonem*, nemohla již mít v tomto řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru relevanci. Stěžovatel v této fázi řízení výslovně netvrdil, že k uložení pokuty v blokovém řízení ani nedošlo pro jeho nesouhlas, ani že souhlas s projednáním tímto postupem nepotvrdil podpisem. Přitom vzhledem k počtu přestupků s ním tímto postupem projednaných do doby oznámení o dosažení 12

bodů mu postup při blokovém řízení musel být znám. Jeho výhrada v kasační stížnosti vůči poukazu soudu na důvody původně v řízení uplatněné a na změnu následně vznesených námitek, totiž, že nemohl dříve nepravost podpisu namítat, není sto zvrátit závěr krajského soudu ohledně hodnocení provedených důkazů. Tato změna zvolené obrany má oporu v podáních stěžovatele, dílčí poukaz soudu na postupně vznesené námitky v žalobách nemá na konečné posouzení důkazů vliv. Skutečnost, zda následně došlo k výkonu pravomocného rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, zda byla pokuta vymáhána, nemůže mít rovněž vliv na existenci tohoto rozhodnutí; krajský soud tuto námitku žalobce nepominul, ale vypořádal se s ní způsobem odpovídajícím dostupným zjištěním.

[29] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. Soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť rozhodl již přímo ve věci samé.

V. Náklady řízení

[30] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví - li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Žalované žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2014

Mgr. Jana Brothánková
předsedkyně senátu